

***Erasmus + szakmai
mobilitásról szóló beszámoló***

Balázs Kercsó Győző Zoltán, 2024 Szeptember
3, Marosvásárhely, SAPIENTIA EMTE

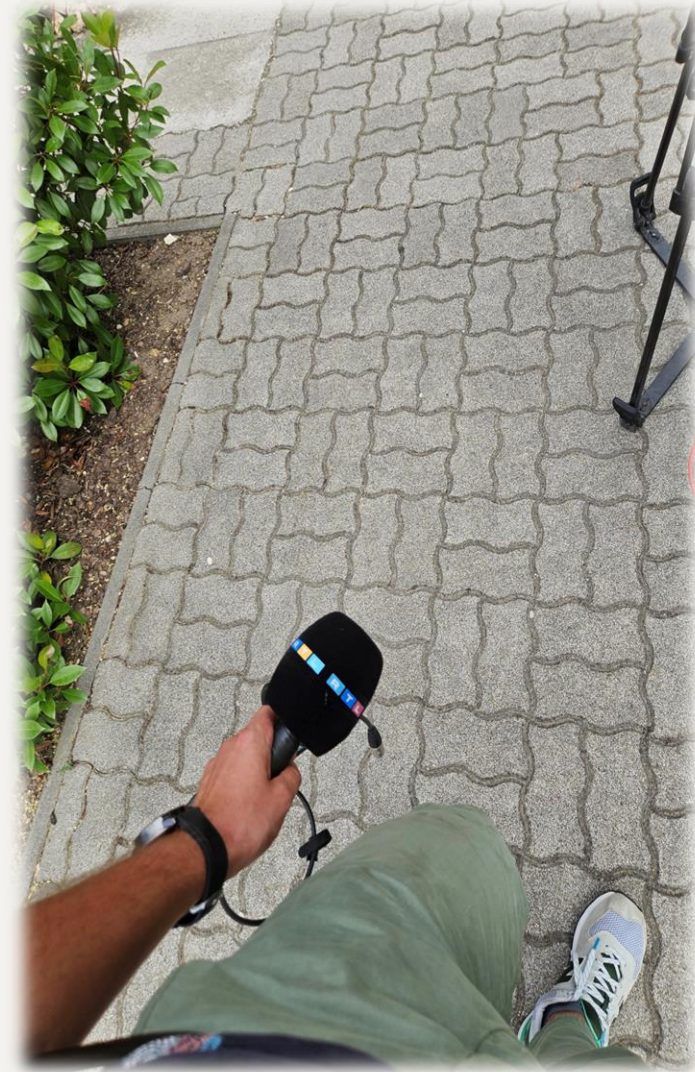

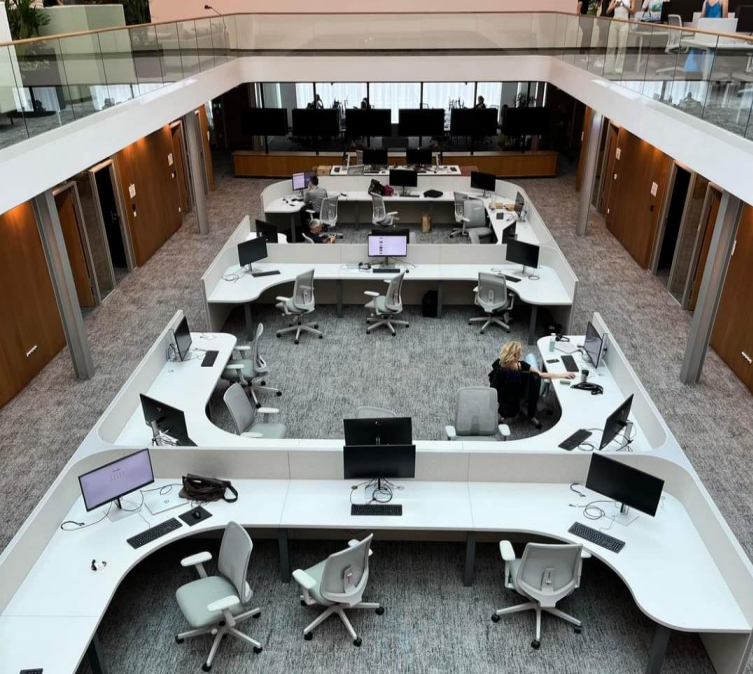
Mérföldkő!

Az Erasmus+ pályázati program iránti vágyam már évekkel ezelőtt megszületett a gondolataimban, amikor a barátaim döntő többsége már részt vett ilyen típusú tevékenységeken. Mondanom sem kell, hogy csak pozitív tapasztalatokról áradoztak. Az én történetem tavasszal kezdődött, amikor az egyetem honlapján megláttam a pályázati felhívást. Jelentkeztem, azzal a tudattal, hogy én is biztosan menni fogok. Pár héttel később jött az értesítés, hogy minden rendben találták, ideje fogadóintézményt keresni. Nagyon gyorsan és könnyedén megtaláltam az RTL-t. Azért esett rájuk a választásom, mert azt szerettem volna, hogy egy vezető tévécsatornához kerüljek, bevallom, az is szempont volt, hogy milyen jól fog mutatni az önéletrajzomban. Az első napon, amikor megérkeztem a vadonatúj székházba két nappal azelőtt költöztek át, mindenki még kereste a helyét. Könnyedén el tudtam vegyülni a hatalmas új épületben. Megbeszéltük a programomat, hogy mikor és kikkel fogok együtt dolgozni, és másnap már el is kezdődött a kaland. Rögtön az elején a bűnügyi szerkesztő, Debreczeni Csilla mellé kerültem, akit utólag nyugodtan merem állítani, hogy a híradó egyik legjobb szerkesztője. Imádtam minden percét a közös munkának, már a kezdetektől megtaláltuk a közös hangot, és örülök, hogy hozzá kötődik az első interjú munkám is Szigetszentmiklóson. Ezt követően nap mint nap más szerkesztőkkel és operatőrökkel dolgoztam együtt. Egy másik „kedvencem”, akitől sokat tanultam, Velti László volt, aki egy számomra idegen világba kalauzolt el, a számok és az adatok világába. A harmadik hír után már kifejezetten élveztem ezt az irányvonalat, és ma már fontosnak tartom. Olyan témákkal foglalkoztunk, mint például a benzinárak, az élelmiszerárak, a közlekedés (BKK), illetve a szolgáltatások árai. A harmadik személy, akivel talán a legtöbb időt töltöttem forgatásokon, Molnár Fruzsina volt, aki közéleti témákkal foglalkozott. Házról házra jártunk, kerestük az alanyokat a tűző 40 fokos hőségben, laza és vidám hangulatban teltek a forgatások.

Minden nap vezettem a kis naplót, ahová személyesebb tapasztalataimat is leírtam, valamint azokat a dolgokat, amelyekkel gazdagodtam. Mondhatnám, hogy sok szakmai „trükköt” tanultam, de legfőképpen úgy érzem, hogy a személyiségem fejlődött sokat, és most, hogy visszatértem, többnek érzem magam. Ahogy teltek a hetek, egyre több embert ismertem meg, így egyre több lehetőségem nyílt arra is, hogy különböző helyszínekre jussak el. Természetesen ezek a forgatások vagy már most láthatóak, vagy még csak ezután lesznek, így nagyon ügyeltek arra, hogy semmilyen apró részlet ne szivároгjon ki. Fotózni tilos volt, és titoktartási szerződést is aláírtam. Őszintén szólva a sztárok (celebek) nem izgattak engem, pedig minden nap jöttek-mentek. Sokkal több munka van a háttérben, amit a nézők nem látnak, és bár a hírességek viszik a show-t, sokan pusztán a jelenlétükkel. Hatalmas lehetőségnek tartom az Erasmus+ program adta esélyt a mai napig, és ez egy olyan lehetőség, aminek a gyümölcse egy életen át elkísér. Én egy csendesebb, visszahúzódó srác vagyok, és egyedül menni, úgy, hogy sem rokonom, sem ismerősöm nem volt a városban, igazi kihívás volt. Szembenézni a félelmeimmel és legyőzni őket csodálatos érzés. Számomra a legszebb és egyben a legszomorúbb élmény a búcsú volt azoktól, akiket a hetek során a szívembe zártam – legyen az egy jó ismerős, kolléga vagy barát. Azt gondolom, hogy az élet roppant érdekes, sok olyan dolog van, amikről álmodunk, és ha nem vesszük a bátorságot, akkor csak álmok is maradnak. Az én esetemben az álom valósággá vált. **Köszönöm!** 😊

➔ Hír szerkesztőség

A legutolsó munkám, a
nevemmel.

Forgatás, kulissza